

Řeka Berounka

součást územního systému ekologické stability (ÚSES)

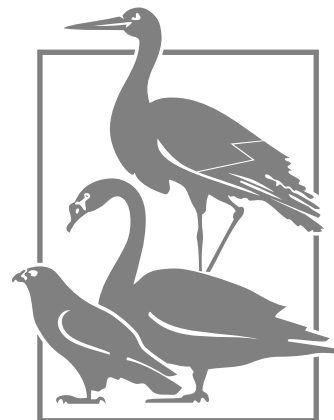
významný krajinný prvek (VKP)

přírodní park (PP)

nadregionální biokoridor, významná tahová cesta

významné zimoviště vodního ptactva

součást přírodní rezervace Zábělá

Řeka Berounka vzniká soutokem řeky Radbuzy a Mže v úseku pod sportovním stadionem ve Štruncových sadech. Odtud teče přes Roudnou, kolem staré a nové čistírny odpadních vod až ke kostelu sv. Jiří, kde se do ní vlévá řeka Úslava. Dále teče přes Doubravku pod Pecihrádkem a železniční tratí na Prahu k torzu bývalé Bukovecké papírny, kde ji protíná první jez. Částečně se dotýká Bílé Hory a velkým obloukem se vrací k Chlumku. Následně teče pod Bukovcem podél hranice polesí Háj. Území města Plzně pak opouští v zářezu skalnatých svahů porostlých smíšenými lesy, přes přírodní rezervaci Zábělá, pár kilometrů pod Bukoveckým jezem. Ve skutečnosti je to jediná řeka, která z Plzně vytéká a odvádí vodu ze všech čtyř plzeňských řek (Úhlavy, Radbuzy, Mže a Úslavy).

Kvalita vody v Berounce je do jisté míry ovlivňována kvalitou vody v řekách, které se do ní vlévají. V minulosti nemalou roli sehrála i stará a nevyhovující čistírna odpadních vod na Jateční třídě. Většina z vás si určitě vzpomene na černou zapáchající vodní hladinu, připomínající spíše průmyslovou stoku než významnou plzeňskou řeku. Dnes je situace, zejména díky nové čistírně odpadních vod, podstatně lepší, i když všudypřítomné odpadky a naplaveniny řece na kráse příliš nepřidají.

Z přírodního hlediska je Berounka díky svému specifickému krajinnému rázu a pobřežní vegetaci významným stanovištěm volně žijících živočichů. Mimo jiné je důležitou tahovou cestou a zimovištěm vodního ptactva. V její blízkosti můžeme pozorovat nejrozmanitější formy života, vegetaci počínaje a volně žijícími živočichy konče. Ze dřevin zde najdeme nejčastěji vrby, olše, topol černý, dub zimní, habr, břízu, z keřů pak zejména trnky, hlohy a nespočet dalších zajímavých rostlin. Z živočišné říše zde žije velké množství hmyzu a jiných bezobratlých živočichů. Mezi nejzajímavější zástupce patří například motýlice (vážky), mandelinky rodu *Donacia* a vlhkomilní střevlíčci. Z ryb je to cejn velký, jelec tloušť, štika obecná, kapr obecný, lín obecný, úhoř říční a dokonce i sumec velký či parma říční. Z ptáků zde celoročně zastihneme ledňáčka říčního, kachnu divokou, lysku černou, slíпку zelenonohou a desítky jiných drobných druhů ptactva jako například šoupálky, mlynaříka dlouhoocasého, sýkory, střízlíka obecného, brhlíka lesního, žlunu zelenou i šedou, v hnízdní době a na tahu pak cvrčilku zelenou i říční, konipase bílého a horského, skorce vodního, pisíka obecného atd. Ze savců lze v blízkosti řeky zahlédnout ondatru pižmovou, hryzce vodního, rejsky, ježka západního, tchoře tmavého, lasice a bohužel i zdivočelého (původně farmového) norka amerického a další.

V roce 1995 byla řeka Berounka nařízením Magistrátu města Plzně, Okresního úřadu Plzeň sever a Okresního úřadu Rokycany prohlášena za přírodní park „Horní Berounka“. Důvodem vyhlášení tohoto přírodního parku byla ochrana kaňonovitého údolí řeky s harmonickým kulturním, ale především přírodním prostředím. Park začíná u kostela sv. Jiří v Plzni - Doubravce a pokračuje na obou březích řeky směrem po proudu do sousedních okresů.

Řeka Berounka je jednou z nejhezčích a nejzajímavějších řek, proto si zaslouží nejen naši pozornost, ale i respekt a ochranu. Pamatujte na to i vy!

